

Naivita amatérov, ktorí sa hrajú na štátnikov. Slovensku chýba prezident

- CZ24 News | 3. června 2021

SLOVENSKO: AUDIO: Na pozvanie predsedu vlády sa 17. mája 2021 konala seansa na pôde SIS. Na Slovensku, kde sa utajované skutočnosti dozvedáme z novín priam online, kde sa po troch dňoch prevalí meno utajeného svedka a objaví sa v palcových titulkoch, kde zápisnice z výsluchov, na ktorých ešte nestihol zaschnúť atrament, kolujú na sociálnych sieťach, si niekto myslel, že stretnutie utají. Toto nemožno nazvať už ani zlyhaním. Lepšie slovo je naivita amatérov, ktorí sa hrajú na štátnikov. Malé deti, ktoré dostali novú hračku a idú do lunaparku.

AUDIO k článku:

https://cz24.news/wp-content/uploads/2021/06/Mame_prezidentku_alebo_ma_Rizman_milenku.mp3

Mimochodom, ak by nesvojprávny panák Heger vedel čítať hru, nikdy by hento pokútne zhromaždenie nezvolal. Každý, kto má oči a sivé bunky totiž musí vidieť a vedieť, že schôdzka na pôde SIS bola iniciovaná preto, aby sa o jej existencii dozvedel pospolitý ľud. Rovnako bolo v pláne, aby unikla Aláčova slovná čalamáda opatrená pečiatkou SIS.

Na Slovensku sa rozvinula prax riešenia trestných vecí v médiách. Novinári si postupne uzurpovali postavenie majiteľov pravdy. Porušovanie Trestného poriadku a ohýbanie trestného práva tu nevznikli včera a určite tieto neduhy nezaviedli Matovič a jeho režim. Na to totiž Matovič nemá mentálnu kapacitu. Kým pre minulé vlády, pre všetky minulé vlády vrátane Dzurindovej a Radičovej, bolo prvoradé veci tutlať a mottom bolo slovné spojenie „skutok sa nestal“, pre Matovičov režim je typické „dôkazy vyrábať“. Ani jedna z týchto ciest nie je správna. Je nutné dodať, že slovenskí

novinári aj výrok „skutok sa stal, ale nie je trestným činom“, skrátili na „skutok sa nestal“. Asi kvôli ťažkostiam s chápaním rozdielov týchto dvoch právnych situácií.

Dnes na sociálnych sieťach a novinových titulkoch kraľuje slovo „kajúcnik“. Inštitút, ktorý má síce svoje opodstatnenie, ale vo forme, akej sa uplatňuje na Slovensku, slúži na odstraňovanie pre režim nevhodných jedincov. Justičné omyly sa stávali, stávajú a aj budú stávať. Je na vyšetrovateľoch, aby predišli nadužívaniu inštitútu kajúcnika, pretože hranica medzi týmto stavom a stavom zneužitia je veľmi tenká. Naš právny systém je postavený na filozofii, že „radšej desať vinných na slobode, ako jeden nevinný vo väzení“. To nie je výhovorka pre páchatelov trestných činov. To je zárukou pre každého jedného z nás, že štát nesmie postihovať nevinných bez kontroly a svojvoľne, napríklad aj vyrábaním dôkazov.

Asi už mnohí zabudli na [výbuch bytovky v Prešove](#), po ktorom sa do väzby dostali robotníci. Niektorí im kázali kopáť tam, kde kopali. Tí chlapci sa dostali do väzby tesne pred vianočnými sviatkami. Tragédia, ktorá na Slovensku mala dohru aj pre nevinných ľudí. Áno, každý, kto je vo väzbe, je nevinný. Aj keď si mnohí želajú, aby od dverí ciel, v ktorých sedia politicky exponované osoby, niekto zahodil kľúč od dverí. Opakujem a budem to opakovať do omdletia, kým to nepochopia všetci. Inštitút prezumpcie neviny je tu pre každého. Myslím si, že je Monika Jankovská vinná za skutky, ktoré sa jej kladú za vinu? Áno, je! To však neznamená, že klesnem na úroveň mainstreamových novinárov a právnych analfabetov a budem spievať ich pesničku! Každý, opakujem každý, má právo na spravodlivý proces, v ktorom štát dokáže vinu tomu, koho obžaloval! Štát má všetky dostupné prostriedky na to, aby viedol vyšetrovanie a aby dotyčnému dokázal vinu. Nikdy nie naopak! Zvrhlosti, čo vychádzajú z Kolíkovej aj Pellegriniho úst, že „obvinený má dokázať svoju nevinu“, sú a zostanú dristami. Kým v prípade Pellegriniho si človek povzdychne, že tliacha, Mária Kolíková je ministerkou spravodlivosti s priamym dosahom na jednotlivé prípady a má aj právnické vzdelanie. Dokazovanie neviny obžalovaného a dokazovanie viny štátom obžalovanému je hranica, ktorá oddeľuje demokraciu a materiálny právny štát od policajnej diktatúry. Áno, ľudia, ktorí uvažujú tak ako Pellegrini a Kolíková, sú prívržencami fašisticko-stalinisticko-nacistických praktík. To nie je urážka – to je konštatovanie holého faktu, ktorý nevidí iba ten, kto namiesto spravodlivosti túži po pomste. Tá je v Biblii zakázaná – či sa mýlim?

Stretnutie 17. mája 2021 v priestoroch SIS malo dozvuky. V podobe [čítania správy vypracovanej SIS pre poslancov NR SR](#), ktorá vďaka nejakému dobrákovi unikla na verejnosť. Po jej prečítaní si majiteľ mozgu nutne musí položiť niekoľko otázok:

1. Kto vypracoval správu, v ktorej sú gramatické chyby najmenším problémom?
2. Prečo bola táto správa vypracovaná až potom, ako sa do väzby dostal bývalý riaditeľ SIS Vladimír Pčolinský, ktorý si do vedenia služby stihol nasadiť sebe lojálnych ľudí vrátane námestníka Aláča, povýšeného hegero-vládou na riaditeľa?
3. Prečo hneď po zadržaní Pčolinského podal minister Milan Krajniak demisiu a vrátil sa do poslaneckých lavíc, kde ho chráni poslanecká imunita?
4. Prečo po stretnutí prezidentka SR mlčala a občania nadobudli pocit, že hlava štátu neexistuje? Dáva to na svojho predchodcu, ktorý sa po vražde novinára neunúval prerušiť dovolenku s rodinou? Jeho lyžiarsky pas mal vyššiu hodnotu ako protesty občanov v uliciach žiadajúci „slušné Slovensko“?
5. Prečo sa prezidentský palác ozval až vtedy, keď sa prevalilo, že na centrále SIS sa hovorilo aj

o prípade obvineného Pčolinského?

6. Ako to, že v roku 2013 vydal Daniel Lipšic knihu s názvom „Slušné Slovensko potrebuje lídra“?
7. Prečo táto správa neunikla skôr? Prečo až po zadržaní Vladimíra Pčolinského?
8. Prečo Pčolinský ešte ako riaditeľ SIS neodstúpil údajné poznatky o trestnej činnosti predstaviteľov polície a prokuratúry rovno generálnemu prokurátorovi Marošovi Žilinkovi?

Nie každý bude súhlasiť, ale obsah pamfletu, ktorý unikol na verejnosť, je viac ako chabý. Osobne som toho názoru, že kvalitná práca spravodajskej služby vyzerá inak. Dobré zohrané divadielko, ktorého režisérom bol Boris Kollár na námet Vladimíra Pčolinského a Milana Krajniaka, zomlelo aj taký mozgový trust ako je prezidentka SR. Jej prítomnosť na tejto seanse je hlbokým nepochopením postavenia prezidenta v spoločnosti. Už keď sa negatívne vyjadrila aj ikona mainstreamu, inak majsterka plytkých fráz Radičová, je zrejmé, že s hlavou štátu je to horšie ako zlé. No, niežeby prezidentkin doterajší výkon stál za niečo, čo by odôvodňovalo jej plat vo výške cca 14 000 eur mesačne, na ktorý sa všetci spoločne skladáme. No zmiznutie hlavy štátu z mediálneho povrchu na viac ako desať dní je znakom neschopnosti chápať a s porozumením pristupovať k situáciám v štáte. Preto je namieste otázka:

Máme prezidentku alebo má Rizman milenku?

P. S.: Ja netvrdím, že na Slovensku sa nemanipulujú dôkazy. Iba sa pýtam, prečo musel ako škriatok z krabičky vyskakovať Fico viac ako rok, aby jeho slová akože „dokázala“ SIS tesne potom, ako zbalili jej šéfa Vladimíra Pčolinského...?

Autor: Mgr. Judita Laššáková

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>